

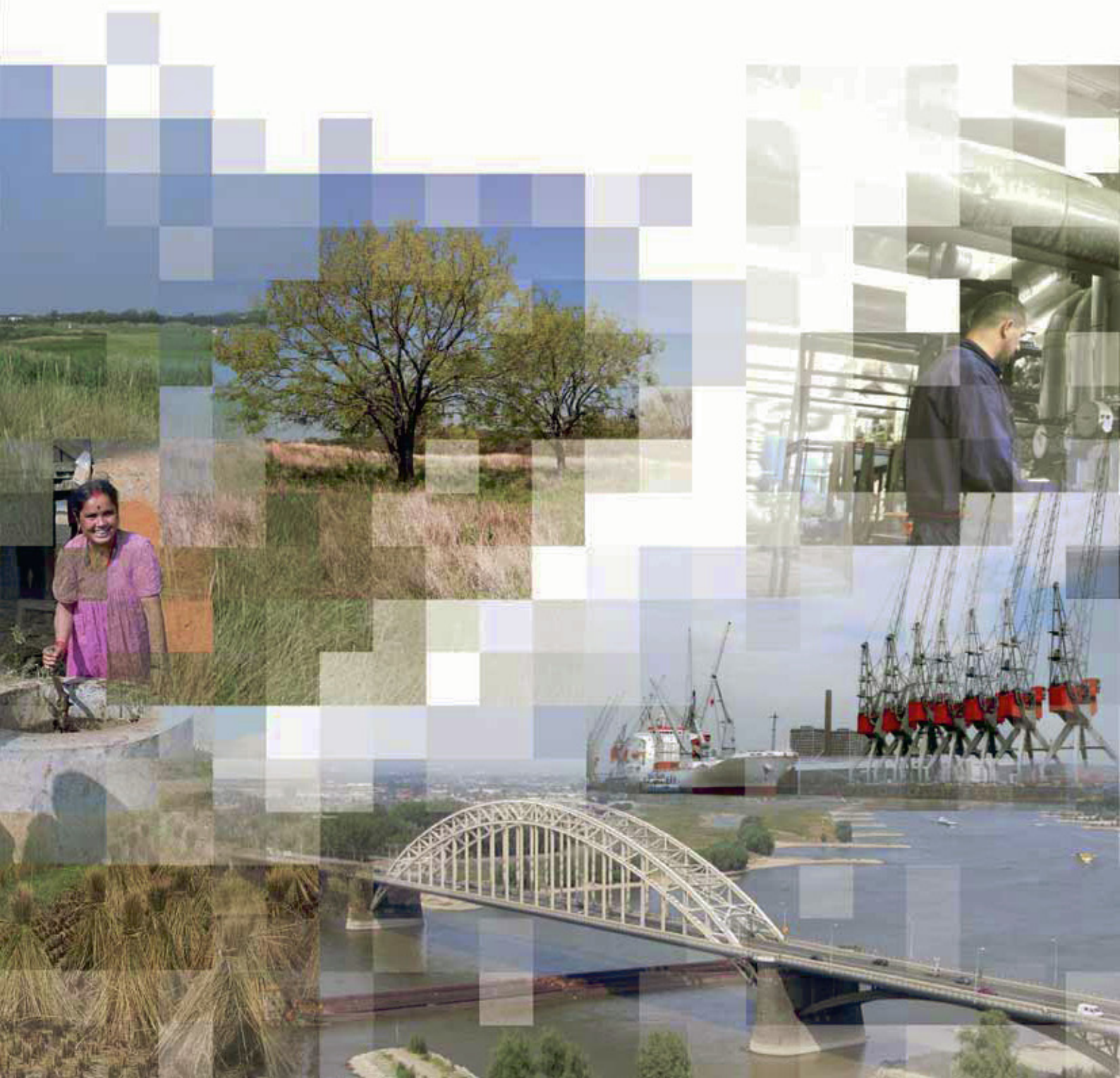

Commissie voor de
milieueffectrapportage

Structuurvisie Maasplassen

Toetsingsadvies over het milieueffectrapport en de aanvulling daarop

6 december 2013 / rapportnummer 2714-86

1. Oordeel over het milieueffectrapport (MER) en de aanvulling daarop

De gemeenten Beesel, Echt-Susteren, Leudal, Maasgouw, Roermond en de provincie Limburg hebben het voornemen om de economische potentie van het Maasplassengebied te versterken, binnen een kader van maatregelen voor hoogwaterbescherming en versterking van natuur en landschap. Hiervoor wordt nauw samengewerkt met naastgelegen gemeenten (in Nederland en België) en Rijkswaterstaat. De gewenste ontwikkeling is vastgelegd in de intergemeentelijke structuurvisie Maasplassen. Voor de besluitvorming over deze structuurvisie wordt de m.e.r.-procedure doorlopen. De provincie Limburg treedt op als coördinerend bevoegd gezag in deze procedure.

De doelstellingen zijn in het MER en de structuurvisie alsmede de onderliggende rapporten kwalitatief benoemd en alleen de maatregelen voor hoogwaterveiligheid op de lange termijn zijn concreet (kwantitatief) gemaakt. In het MER voor de structuurvisie is integraal naar de effecten van de plannen gekeken, de vervolgitwerking van de plannen zal per gemeente plaatsvinden (in gemeentelijke structuurvisies bestemmingsplannen en projectbesluiten). Het MER bij de structuurvisie laat zien dat het voornemen een impuls kan geven aan de kwaliteit van het gebied voor hoogwaterveiligheid, natuur, landschap en recreatie.

De Commissie signaleerde bij de toetsing van het MER een aantal tekortkomingen waarvan zij het opheffen essentieel achtte voor het volwaardig meewegen van het milieubelang bij de besluitvorming over de intergemeentelijke structuurvisie Maasplassen. De provincie heeft daarop de Commissie verzocht de toetsing op te schorten om aanvullende informatie aan te kunnen leveren¹. De Commissie is van oordeel dat met het MER en de aanvulling daarop voldoende milieu-informatie beschikbaar is voor het volwaardig meewegen van het milieubelang bij de besluitvorming over de intergemeentelijke structuurvisie Maasplassen. Zij merkt op:

- dat het MER en de aanvulling daarop voldoende informatie bevatten om een **voorlopige** keuze op Structuurvisieniveau over de beschreven hoogwaterveiligheidsmaatregelen op te baseren, maar dat deze nog onvoldoende informatie bevat om een definitieve keuze te maken op inrichtingsniveau;
- dat de aanvulling voldoende informatie geeft om op structuurvisieniveau negatieve effecten door het voornemen op verdrogingsgevoelige habitats van de Natura 2000-gebieden Leudal, Swalmdal en Roerdal te kunnen uitsluiten;
- dat in een overzichtelijke tabel per landschapstype is aangegeven welke soorten voor komen en welke effecten kunnen optreden. Daarmee is voor deze structuurvisie voldoende inzicht in de risico's voor deze soorten.

De Commissie adviseert definitieve keuzes ten aanzien van hoogwaterveiligheidsmaatregelen te onderbouwen met instationair modelberekeningen welke zich uitstrekken tot ruim voorbij km 110 en daarbij de te nemen maatregelen op het traject tussen km 100 en km 110 of verder te betrekken. Beschouw daarbij de mogelijke effecten op Natura 2000-gebieden (indien nodig in een Passende beoordeling) en op beschermde soorten.

¹ Aanvulling op het MER en Passende beoordeling Maasplassen, 22 november 2013

De Commissie adviseert om het MER en de aanvulling openbaar te maken en ter inzage te leggen samen met de structuurvisie.

In hoofdstuk 2 licht de Commissie haar oordeel toe en in hoofdstuk 3 geeft ze een aandachtspunt voor het vervolgtraject ten aanzien van verkeersgerelateerde effecten.

2. Toelichting op het oordeel

2.1 Hoogwaterveiligheid

MER

De Maas is een rivier die sterk reageert op neerslag in de Belgische Ardennen en Noord-Frankrijk. Mede daardoor gedraagt hoogwater zich als een golf (een instationaire stroming) die door de rivier stroomafwaarts beweegt.

De Commissie constateert dat in het MER is gerekend met (een onvolledige set van) eerder gemaakte stationaire WAQUA-berekeningen. Een van de gehanteerde uitgangspunten in het MER is dat de hoogste waterstanden in de rivier kunnen worden beschreven als een permanente stroming met de gegeven piekafvoer (een stationaire stroming). In het MER wordt op diverse plaatsen en op basis van andere argumenten aangegeven dat er instationair gerekend zou moeten worden, maar het wordt niet duidelijk waarom dat in het MER niet gedaan is, of in welk ander kader dit alsnog zal worden gedaan.

In het MER is verder aangenomen dat er aan de benedenstroomse modelrand (km 92–100) geen knelpunten ten aanzien van hoogwaterveiligheid zijn. De Commissie is echter van oordeel dat deze conclusie niet getrokken kan worden door het foutief berekenen van de hoogwaterafvoeren. In combinatie met de hard opgelegde randvoorwaarde op de benedenstroomse modelrand (de waterstand op de modelrand is tevens de doelwaarde van het model) leidt dit naar de mening van de Commissie tot een onderschatting van de hoogste waterstanden op het traject km 92–100, zowel in de huidige situatie als bij realisatie van het voornemen (figuur 23 en 24, pagina 62).

De te nemen maatregelen om de doelstelling van het plan te bereiken zijn afgestemd op deze onderschatte waterstanden. Daarom is naar mening van de Commissie onvoldoende aannemelijk gemaakt dat met deze maatregelen de doelstelling van het voornemen om in 2050 in het hele plangebied en de aangrenzende riviergedeelten een beschermingsniveau van 1/250 jaar te kunnen garanderen, wordt bereikt.

Verder merkt de Commissie op dat bandbreedtes van onzekerheden in de berekeningen niet worden gegeven. Zo lijkt bijvoorbeeld een mogelijke verandering in vegetatieweerstand niet meegenomen, terwijl deze wel degelijk effect op de waterstand kan hebben.

De Commissie adviseerde daarom, voordat het besluit over de structuurvisie wordt genomen, in een aanvulling op het MER:

- de effecten van het voornemen instationair door te rekenen;
- te bezien of aanvullende maatregelen noodzakelijk zijn;
- indien deze maatregelen noodzakelijk blijken deze op effectiviteit te beoordelen en daarbij de effecten van onzekere invoergegevens, zoals de vegetatieruwheid, te betrekken.

De Commissie wijst erop dat als blijkt dat er inderdaad meer maatregelen nodig zijn, deze eveneens gevolgen kunnen hebben voor de beschouwde milieuaspecten en wellicht ook voor andere doelen die men wil bereiken. Zij adviseert in de aanvulling op het MER ofwel te motiveren dat er geen gevolgen zijn voor de milieuaspecten ofwel de beschrijving en beoordeling van deze milieuaspecten te herzien of aan te vullen.

Aanvulling

De aanvulling gaat in afdoende mate in op de vegetatieruwheid. In het MER is uitgegaan van een conservatieve aanname, namelijk volgroeide vegetatie.

In de aanvulling wordt verder gesteld dat in een gebied met veel berging zoals het Maasplasseengebied relatief veel topvervlakking optreedt. Daarmee zijn de stationaire berekeningen een conservatieve schatting (aan de hoge kant) van de piekwaterstanden. Deze overschatting van de te verwachten maximale waterstanden vertaalt zich naar het nauwere traject in het benedenstroomse deel van het plangebied, waaronder de laatste kilometers van het projectgebied (km 92–100). Uit de beschikbare informatie is niet op te maken in hoeverre deze overschatting op het genoemde traject opweegt tegen de onderschatting door de hard opgelegde randvoorwaarde op de benedenstroomse modelrand. De set van in het MER beschreven maatregelen is dus gebaseerd op berekeningen die enerzijds een overschatting, anderzijds een onderschatting geven. Het nu vastleggen van een definitieve set aan maatregelen zou kunnen leiden tot of onnodig hoge kosten of tot het niet halen van de hoogwaterdoelstelling.

De Commissie is van oordeel dat omdat het hier gaat om een structuurvisie met een MER op strategisch niveau, op dit moment kan worden volstaan met de gegeven groslijst van maatregelen omdat voldoende aannemelijk is gemaakt dat de gestelde hoogwaterbeschermingsdoelen met de lijst van mogelijke maatregelen redelijkerwijs gehaald zouden kunnen worden. Wanneer de nu bekeken groslijst van maatregelen het eindstadium² zou zijn voldoet het MER en de aanvulling daarop niet.

De Commissie is van oordeel dat op basis van de informatie in het MER en de aanvulling daarop voldoende informatie bevat om een **voorlopige** keuze op Structuurvisieniveau over de beschreven hoogwaterveiligheidsmaatregelen op te baseren maar nog onvoldoende informatie bevat om een **definitieve** keuze te nemen.

De Commissie adviseert de definitieve keuzes te onderbouwen met instationaire modelberekeningen die zich uitstrekt tot ruim voorbij km 110. Geef daarbij ook de te nemen maatregelen op het traject tussen km 100 en km 110 of verder.

² dat wil zeggen de set aan maatregelen is afgekaart en deze kan en wordt niet meer ter discussie gesteld of aangepast

2.2 Effecten op verdrogingsgevoelige Natura 2000-gebieden

MER

Het Maasplassengebied zelf maakt geen onderdeel uit van Natura 2000-gebied. In de Passende beoordeling komt naar voren dat vooral externe effecten als verdroging en toename van stikstofdepositie op Natura 2000-gebieden buiten het plangebied relevant zijn. De veranderingen in het grondwaterregime, bijvoorbeeld door maatregelen die het drainerend vermogen van de Maas verhogen, zijn in een tabel weergegeven in het MER (tabel 17 op pagina 71-72 van het MER). Verwijzend naar deze beoordeling in het MER wordt in de Passende beoordeling gesteld dat er geen significante verdrogingseffecten in de relevante Natura 2000-gebieden Swalmdal, Leudal en Roerdal optreden. De mogelijke effecten van het VKA op grondwaterafhankelijke natuur zijn in tabel 18 (pagina 77) samengevat met score '0'.

Volgens de Commissie is de huidige zeer summier aanwezige informatie niet afdoende om navolgbaar deze conclusie te onderbouwen. Bovendien is het de Commissie niet duidelijk of de score '0' in tabel 18 betekent dat er nergens een effect op de aanwezige verdrogingsgevoelige biotopen optreedt, of dat er sprake is van een gemiddelde score. In het laatste geval kan in bepaalde vochtafhankelijke natuurwaarden wel degelijk verdroging optreden, waar dan elders een vernatting tegenover staat. Dit is niet in het MER of in de Passende beoordeling uitgewerkt.

De Commissie is van oordeel dat in de Passende beoordeling ten onrechte niet verder ingegaan op de effecten van verdroging. Er zijn namelijk omstandigheden aanwezig waardoor verdrogingseffecten niet op voorhand kunnen worden uitgesloten:

- volgens het MER kunnen onder meer door weerdverlagingen veranderingen optreden in het grondwaterregime;
- de Commissie merkt op dat grondwaterregime veranderingen ook kunnen optreden bij verwijdering van de weerstandbiedende deklaag;
- in de genoemde Natura 2000-gebieden komen onder andere de habitats "Beken en rivieren met waterplanten", "Veenbossen" en "Vochtige alluviale bossen" voor die verdrogingsgevoelig en mogelijk ook grondwaterafhankelijk zijn.

De Commissie achtte het essentieel voor het besluit dat in de Passende beoordeling de mogelijke gevolgen van verdroging door het voornemen worden beschreven en beoordeeld. Indien blijkt dat aantasting van natuurlijke kenmerken niet is uitgesloten dienen mitigerende maatregelen te worden beschreven. Deze maatregelen dienen op effectiviteit en haalbaarheid te worden beschouwd.

Aanvulling

De conclusie uit de aanvulling is dat het voornemen geen negatieve effecten op verdrogingsgevoelige doelhabitats van de Natura 2000-gebieden Leudal, Swalmdal en Roerdal heeft. De daarbij gevolgde redentatie is:

- voor de habitats verder van de Maas af gelegen in de zijrivieren/beken: lokale grondwaterstromingen en waterhuishouding in het beekdal zelf domineren de vochtsituatie, niet die van het Maasdal.
- voor de doelhabitats in en dichtbij het winterbed van de Maas: Maaspeilen (minimum en maximum) wijzigen niet als gevolg van de ingrepen dus is er geen sprake van verdroging.

Ten aanzien van het eerste punt acht de Commissie de redenering plausibel. De meeste doelhabitats in de zijrivieren/beken staan veel minder onder invloed van het Maasdalwaterregime dan onder het beekdalregime en de gegeven maatregelen hebben hierop geen invloed hierop.

Ten aanzien van het tweede punt constateert de Commissie dat de tabel op pagina 71-72 van het MER laat zien dat maatregelen de waterstand soms verhogen en soms verlagen. Deze maatregelen kunnen met name effecten hebben bij de monding van de Swalm, waar vochtige alluviale bossen zijn gelegen (pagina 11 van de aanvulling). Op deze locatie lijken maatregelen Mp 28 en 28a (verwijderen van de weerstand biedende deklaag) en Mp 29 (bovenstrooms aantakken van de zijarm) aan de orde te zijn, waardoor het drainerend vermogen wordt vergroot. In de aanvulling wordt niet specifiek ingegaan op de gevolgen van deze maatregelen gevolgen op het alluviale bos ter plaatse. Er wordt volstaan met de opmerking dat het minimum en maximum van de maaspeilen niet veranderen, dus de vochtvoorziening niet wordt aangetast.

Hoewel de Commissie dit een erg beperkte verklaring vindt is zij van mening, na bestudering van literatuur en de voorkomende soorten bij de Swalmmonding, dat de kans op extra verdroging klein is en dat de gevolgde redenering plausibel is. Dat heeft te maken met het gegeven dat de Swalm:

- een kleine afvoer heeft waardoor er nauwelijks extra waterspiegelverhang in de zijarm zal optreden omdat de zijarm van de Maas veel te ruim is voor de Swalm-afvoer.
- een steil verhang heeft. Dit betekent dat als er ondanks de kleine afvoer een effect optreedt dit niet tot ver stroomopwaarts in de Swalm merkbaar zal zijn (hoogstens enkele honderden meters vanaf de monding). Het feit dat de bovenstroomse aantakking van de zijarm leidt tot een kortere weg van het Swalm-water naar de gestuwde Maas (de situatie met de laagste waterstand bij de monding van de Swalm) zal dan inderdaad zo goed als geen effect hebben op de waterstanden in de Swalm.

De Commissie is van oordeel dat de informatie in de aanvulling op het niveau van deze Structuurvisie afdoende is. Zij adviseert bij de definitieve keuze van de hoogwaterveiligheidsmaatregelen de mogelijke veranderingen in de effectbeoordeling op Natura 2000-gebieden nauwlettend te beschouwen en indien significant negatieve gevolgen niet zijn uit te sluiten een Passende beoordeling op te stellen.

2.3 Effecten op beschermde soorten en Ecologische hoofdstructuur

MER

In het MER zijn de gevolgen voor de ecologische hoofdstructuur (EHS) en (volgens de Flora- en faunawet) beschermde soorten op globale wijze en op een hoog abstractieniveau beschouwd. Bij de EHS worden de onderliggende landschapstypen (met complexen van doeltypen) beoordeeld en voor de beschermde soorten is gewerkt met zeven gidsoorten die ook grotere groepen soorten moeten vertegenwoordigen. De Commissie is van mening dat deze werkwijze voor de beschrijving en beoordeling van effecten op de EHS op structuurvisieniveau afdoende is.

Echter ten aanzien van beschermde soorten geeft de gevolgde werkwijze onvoldoende inzicht in de mogelijke kansen en risico's. Zo vertegenwoordigt het 'das- en steenuilleefgebied' de vleermuizen, maar het 'eekhoorn- en vleermuisleefgebied' ook. De Commissie verwacht dat het voornemen invloed kan hebben op een aantal vleermuissoorten en vogelsoorten zoals steenuil en huismus. De Commissie is van oordeel dat het MER geen inzicht geeft in de mogelijke kansen en risico's van het voornemen voor de gunstige staat van instandhouding van beschermde soorten (bijvoorbeeld door aantasting leefgebied en verstoring door lichthinder) en de mogelijke (realistische en effectieve) mitigerende maatregelen.

De Commissie adviseerde daarom het MER aan te vullen met een beschrijving van de meest bedreigde beschermde soorten per landschapstype, de mogelijke gevolgen van het voornemen voor deze soorten, alsmede realistische en effectieve maatregelen waarmee deze gevolgen zijn te voorkomen.

Aanvulling

In de aanvulling is in een overzichtelijke tabel opgenomen waarin per landschapstype is aangegeven welke soorten voor kunnen komen en welke effecten het voorkomen zou kunnen hebben. Daarmee is een afdoende indruk van de risico's gegeven.

Een (globale) beschrijving van de mogelijke maatregelen om deze gevolgen te voorkomen (zoals vervangende verblijfplaatsen en vervangend leefgebied) is niet gegeven. De Commissie kan zich hier in dit geval in vinden, omdat voor de beschrijving van adequate maatregelen gedetailleerde informatie nodig is die pas later bij de definitieve keuze en concrete invulling van de rivierverruimende maatregelen beschikbaar is.

De Commissie wijst er op dat voor een aantal beschermde soorten tijdig in beeld moet zijn welke mitigerende en compenserende maatregelen er worden getroffen (zoals vervangende verblijfplaatsen en vervangend leefgebied). Deze maatregelen moeten zijn afgerond vóórdat de uitvoering van de hoogwaterbescherming ter hand wordt genomen.

De Commissie adviseert bij de definitieve keuze van de maatregelen de mogelijke effecten op soorten te beschouwen.
--

3. Aandachtspunten voor het vervolgtraject

De Commissie hoopt met onderstaande aanbevelingen een bijdrage te leveren aan de kwaliteit van de verdere besluitvorming. De opmerkingen in dit hoofdstuk hebben geen betrekking op essentiële tekortkomingen.

3.1 Verkeersgerelateerde effecten op Natura 2000-gebieden

In de Passende beoordeling is uitgebreid ingegaan op de mogelijke toename van stikstofemissie en de daarbij behorende depositie door een mogelijke toename van de verkeersintensiteit (pagina 12) door het voornemen. De Passende beoordeling laat zien dat significant negatieve gevolgen als gevolg van de verkeersgerelateerde stikstofdepositie in een aantal reeds overbelaste habitats in de Natura 2000-gebieden Swalmdal, Leudal en Roerdal niet uitgesloten kunnen worden. De Commissie is van mening dat in dit geval afdoende mitigerende maatregelen mogelijk zijn die bij verdere uitwerking in de vervolgbesluitvorming mogelijk wel kunnen leiden tot het uitsluiten van aantasting van natuurlijke kenmerken van Natura 2000-gebieden en daarmee tot een uitvoerbaar alternatief bijvoorbeeld doordat agrarische activiteiten verdwijnen bij uitvoering van het voornemen. Voor het niveau van deze structuurvisie is deze algemene verkenning van maatregelen voldoende.

De Commissie adviseert

- bij de besluitvorming over de intergemeentelijke structuurvisie Maasplassen aan te geven welke maatregelen ingezet kunnen worden;
- voor de besluitvorming over de afzonderlijke bestemmingsplannen de verandering in verkeersbewegingen ten opzichte van de referentiesituatie kwantitatief inzichtelijk te maken. Wanneer blijkt dat significant negatieve gevolgen niet zijn uitgesloten is het noodzakelijk om mogelijke mitigerende maatregelen nader uit te werken in een Passende beoordeling.

In het "Nautisch Programma van Eisen"³ staan diverse kwantitatieve gegevens, zoals aantallen ligplaatsen, voor zowel de referentiesituatie als voor het voornemen. Deze kunnen bij de verdere uitwerking worden gebruikt en worden vertaald in (bandbreedtes van) toenemende capaciteit aan verblijfsaccommodatie en ligplaatsen, vaar- en verkeersbewegingen en de daaraan gekoppelde mogelijke toename van de verkeersintensiteit.

³ Het "nautisch programma van eisen" is de verzameling van wensen en ideeën, de activiteiten die erin beschreven staan zijn in de structuurvisie niet als zodanig opgenomen maar mogelijke locaties zijn in vlekken op de kaart aangegeven.

BIJLAGE 1: Projectgegevens toetsing MER

Initiatiefnemer: burgemeester en wethouders van de gemeenten Beesel, Echt-Susteren, Leudal, Maasgouw en Roermond en Gedeputeerde Staten van de provincie Limburg

Bevoegd gezag: gemeenteraden van Beesel, Echt-Susteren, Leudal, Maasgouw en Roermond en Provinciale Staten van de provincie Limburg (coördinerend bevoegd gezag)

Besluit: vaststellen van een intergemeentelijke structuurvisie

Categorie Besluit m.e.r.: plan-m.e.r. vanwege mogelijke kaderstelling voor categorie C3, C16.1, D3.1, D3.2, D9, D10, D11.2, D11.3, D29.2 en vanwege passende beoordeling

Activiteit: de gemeenten Beesel, Echt-Susteren, Leudal, Maasgouw en Roermond in samenwerking met de provincie Limburg stellen de intergemeentelijke structuurvisie Maasplassen vast

Procedurele gegevens:

aankondiging start procedure in o.a. De Trompetter van 25 september 2012 en Het belang van Limburg van 26 september 2012

ter inzage legging van de informatie over het voornemen: 19 september 2012 tot en met 30 oktober 2012

adviesaanvraag bij de Commissie m.e.r.: 27 september 2012

advies reikwijdte en detailniveau uitgebracht: 23 november 2012

kennisgeving MER in Staatscourant van: 2 oktober 2013

ter inzage legging MER: 3 oktober tot en met 13 november 2013

aanvraag toetsingsadvies bij de Commissie m.e.r.: 2 oktober 2013

voorlopig toetsingsadvies uitgebracht: 14 november 2013

toetsingsadvies uitgebracht: 6 december 2013

Samenstelling van de werkgroep:

Per project stelt de Commissie een werkgroep samen bestaande uit enkele deskundigen, een voorzitter en een werkgroepsecretaris. Bij dit project bestaat de werkgroep uit:

dhr. drs. S.R.J. Jansen

dhr. drs. R.J. van Kerkhoff

mw. ir. C.T. Smit (secretaris)

dhr. ir. K.A.A. van der Spek

dhr. dr. D.K.J. Tommel (voorzitter)

dhr. prof.dr.ir. H.J. de Vriend

Werkwijze Commissie bij toetsing:

Tijdens de toetsing gaat de Commissie na of het MER voldoende juiste informatie bevat om het milieubelang volwaardig mee te kunnen wegen in het besluit. De Commissie gaat bij het toetsen uit van de wettelijke eisen voor de inhoud van een MER, zoals aangegeven in artikel 7.7 dan wel 7.23 van de Wet milieubeheer, en van eventuele documenten over de reikwijdte en het detailniveau van het MER.

Indien informatie ontbreekt, onvolledig of onjuist is, beoordeelt de Commissie of zij dit een essentiële tekortkoming vindt. Daarvan is sprake als aanvullende informatie in de ogen van de Commissie kan leiden tot andere afwegingen. In die gevallen adviseert de Commissie de ontbrekende informatie alsnog beschikbaar te stellen, vóór het besluit wordt genomen. Opmerkingen over niet-essentiële tekortkomingen in het MER worden in het toetsingsadvies opgenomen voor zover ze kunnen worden verwerkt tot duidelijke aanbevelingen voor het bevoegde gezag.

De Commissie richt zich in het advies op hoofdzaken die van belang zijn voor de besluitvorming en gaat niet in op onjuistheden of onvolkomenheden van ondergeschikt belang.

Zie voor meer informatie over de werkwijze van de Commissie www.commissiemer.nl op de pagina *Commissie m.e.r.*

Betrokken documenten:

De Commissie heeft de volgende documenten betrokken bij haar advies:

- MER voor de intergemeentelijke structuurvisie Maasplassen 2030, Arcadis, 5 september 2013;
- Passende beoordeling voor de intergemeentelijke structuurvisie Maasplassen 2030, Arcadis, 5 september 2013;
- Ontwerp Intergemeentelijke structuurvisie Maasplassen 2030, Arcadis september 2013;
- Aanvulling op het MER en Passende beoordeling, 22 november 2013.

De Commissie heeft geen zienswijzen of adviezen via het bevoegd gezag ontvangen.

Toetsingsadvies over het milieueffectrapport
Structuurvisie Maasplassen en de aanvulling daarop

ISBN: 978-90-421-3890-2

Commissie voor de
milieueffectrapportage

Arthur van Schendelstraat 800 Utrecht

T 030 - 234 76 66

F 030 - 233 12 95

E mer@eia.nl

W www.commissiemer.nl

